

40 anys de Politècnica

En el redreçament dels estudis universitaris a Girona va ser capital, a finals de la dècada dels 60, la irrupció dels estudis tècnics. Juntament amb les incipients classes de Lletres i de Ciències, i amb les iniciatives d'Empresarials, Infermeria i Magisteri, la ciutat de Girona tornava a oferir una docència universitària que s'havia estroncat com a tal, de manera homogènia, al segle XIX.

L'Escola Universitària d'Enginyeria Tècnica va formar part de l'entramat de la Universitat Politècnica de Catalunya i va acabar engrandint el seu potencial acadèmic amb noves titulacions de l'àmbit tècnic que van desembocar en la implantació de l'Escola Universitària Politècnica i en el primer edifici que es va construir al Campus de Montilivi.

Posteriorment, fruit de la convergència universitària que es dona a Girona entre els estudis que provenen de l'UAB i els de l'UPC, fruit també de l'impuls ciutadà i institucional, es crea la Universitat de Girona, amb la incorporació de l'EPS com un més dels centres del campus gironí.

Un centre més, però amb unes característiques singulars que, al llarg d'aquests 40 anys, l'han fet del tot especial i significatiu. Amb una cultura de l'esforç i la implicació amb el teixit econòmic i empresarial i amb una voluntat ferma d'enfortir la pròpia personalitat sense deixar de banda el sentiment de pertinença a la comunitat universitària gironina. El Patronat de l'Escola, que organitza, entre d'altres activitats, els premis a projectes de final de carrera (que en aquest número tenen un tractament especial) és un notable punt de referència de la relació universitat/societat.

Quaranta anys que ens parlen de persones, sobretot, de projectes definits ara en l'ampliació de nous estudis superiors, de noves titulacions i de nous edificis, i que potser es podrien resumir en l'empenta i el coratge del professor Josep Arnau, ànima del centre, i en el senyor Josep Maria Ginès, representant del sector industrial en el si de l'Escola.